

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1.70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят • 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні довесеня по 30 с. від стрічки.

Злука Крети з Грецією.

(X) Остров Крета є вазальною державою Туреччини, а теперішнє державно-правне становище Крети управильнено чотирма опікунчими державами: Англією, Францією, Італією і Росією. Начальником управи є від 1899 р. другий син грецького короля, кн. Юрій, яко зверхній комісар. В р. 1899 проголошено конституцію для Крети. Парламент складає ся з 44 вибраних послів і 10 членів іменованих зверхнім комісарем. На острові находить ся межинародна залага згаданих чотирох держав опікунчих. В 1897 вибухла там ворохобня, а тоді грецький король вислав відділ війська на Крету, котрий заняв сей остров іменем короля. Великі держави виправили там наслідком тих подій міпнаний відділ війська, в котрім находив ся також один баталіон австрійський, приневолити повстанців піддати ся і привернути на дальше самоуправу Крети під зверхністю Туреччини, а кн. Юрій є там начальником краю.

Між тим останними часами проявило ся на Креті давнє змаганє до злуки з Грецією і перед кількома днями тамошній парламент ухвалив сю злуку, а ся подія може мати далекосяглі наслідки для балканських справ взагалі, а особливо для Македонії. Тим способом висуває ся знов на перед труднє до розвязки східнє питання. Вже тоді, коли дійшло до війни між Грецією а Туреччиною, а на Креті вибухла ворохобня, поладили європейські держави сю справу, але лише половично. Хоч Греція була побита на голову, відобрано Туреччині Крету, але не злучено єї з матерним краєм, як сего горячо бажало кретийське населенє, лише установлено в горі

згадану управу з кн. Юрієм на чолі під формальною зверхністю Туреччини, хоч в дійсности Крета є незалежною державою і ніхто не вірив у се, щоби такий стан дав удержати ся на довгий час. Кн. Юрій в своїх подорожах пояснював на європейських дворах неможливість тих відносин і представляв конечність злуки з Грецією. Одначе єго заходи показали ся марними, великі держави не хотіли чути про се і задлятого Кретийці постановили по приміру революції в Східній Румелії перевести сю злуку власними заходами. Парламент без довгих розправ ухвалив сю злуку Крети з Грецією, а зміна державно-правного становища сего острова відбула ся дуже скоро і гладко.

Насуває ся тепер питанє, чи супроти ухвалені кретийським парламентом злуки острова з Грецією опікунчі держави будуть намагати ся, удержати на дальше зверхність Туреччини. Вправді невідомо, чи і о скілько мав в тім змаганю участь кн. Юрій, хоч звіщають, що він запротестував против згадані ухвали парламенту, але нема найменшого сумніву, що він сприяє сему змаганю. Кн. Юрій може сподівати ся, що Европа не стане ворожо супроти сеї події, але він се добре відчуває, що Кретийці непригідну вибрали до того хвилю, бо ся подія може викликати замішанє на Балкані. Наколиб європейські держави прийняли сю подію доволі лагідно, то се могло би вплинути вельми на хід політики в Болгарії і Македонії. Не було нічого в такім случаю дивного, як би князь Фердинанд проголосив себе королем Болгарії, о що так пильно заходив ся без успіху між європейськими державами, позаяк зверхність Туреччини над Болгарією є також лише формальна, як і над Кретою. Що вільно Креті, се повинно бути

дозволенє ще скорше Болгарії. Сей спосіб полагоди балканських питань може захопити і інших до подібних заходів, бо тим способом можна найскорше вдоволити національним змаганям на Балкані.

Ухвала кретийського парламенту набирає в звязи із змаганями Болгарії й Македонії високополітичного значіння і європейські держави будуть приневолені заняти ся сею справою. Особливоже близько доторкує ся та справа Австро-Угорщини і Росії, котрі мають задачу переводити реформи в Македонії на основі ухвал зїзду в Мірциге. Можна отже сподівати ся, що кретийська подія буде почином нової доби в орієнтальній політиці європейській.

„Руска Бурса ремієнчача і промислова у Львові“ Адміністраційний 1904. рік.

(Конець).

Подрібний виказ приходів і розходів за рік 1904 представляє ся в коронах як слїдує:

Приходи: січень 899.10, лютий 1284.37, марець 452.—, цвітень 399.62, май 851.20, червень 390.09, липень 222.50, серпень 85.—, вересень 435.78, жовтень 398.94, падолист 570.47, грудень 859.01. Готівка з 1903. року 8.996.84. Разом: 15.847.92. Розходи: січень 738.59, лютий 785.24, марець 777.20, цвітень 694.97, май 856.40, червень 620.66, липень 448.66, серпень 505.80, вересень 475.76, жовтень 586.45, падолист 986.54, грудень 705.40. Разом 8.181.67.

Повістала з кінцем 1903. року

готівка вносила	8.996.84 K
приходи в році 1904	6.851.08 „
разом	15.847.92 „
від того розходи в році 1904	8.181.67 „

24 ЯРОШЕНКО.

Исторична повість ОСИПА МАКОВЕЯ
(вагороджена „Михайловою премією“ 1905 р.)

(Дальше).

VII.

Холодна мрака вкривала усе хотинське поле в ранці, 4-ого дня вересня 1621-ого року. Ліси, що в сторону Буковини стояли темною стіною, здавали ся невеличкими горами, що тягли ся без кінця аж по Карпати і там у темній імлі під небесами пезали. Виразнійше відбивали ся з них менші ліски і дуброви, що росли на стєну перед козацьким обозом на пруднє і давали добрий сховок тисячам Турків, що там скривали ся.

Кругом було так тихо, якби на тім невеличкім просторі землі не стояло кількисот тисяч людей, що зібрали ся до купи, щоби вбивати один одного. Тільки тисячі малих огнів, що блискали невиразно через мраку по той і по сей бік Дністра, по лісах і долинах у турецькім, козацькім і волоськім обозі, — тільки десь колись рев худоби і іржавє коний свідчили про се, що тут не мертва пуша, а земля, заселена тепер густо живими істотами. Вартові на окопах і люди при огнищах ходили, як тіни, їх розмова губила ся у мраці без слїду.

Нараз десь далеко, немов під землею,

озвало ся тихо гасло, щоби вставати. По хвилині озвала ся сурма близше і дзвінким голосом немов прорізала густу ранішню мраку. Далі третя — четверта сурма, а тут уже по хвилині повздовж Дністра десятки труб одназа одною повторяли гасло і будили військо в обозах: Поміж возами на майданах, застелених декуди соломною, а то просто й на голій землі, немов великі мурашки рушили ся: збудило ся військо, що спало тісно, вояк при вояку, щоби у холодну ніч було тепліше. Від теплих віддихів людий підіймала ся ще густіша мрака над леговищами. Сей і той, вставши, позіхав здорово, протирив очі та протягав скорченє у сні тіло на всю довжину. Гамору ще не було великого, тільки шепіт ішов від молитов і від зітханя, що мимохіть виривало ся з грудий людям, котрі до вечора могли бути на тім світї.

Однак ранішній холод скоренько заходив під одежу війська, під кожухи і жупани, морозив утомленє тіло — і кождий, обтрясши ся до решти із сонливости, починав рупати ся жвавіше та брати ся до свого діла.

— Ану, вставайте разом, сухарі брати! На цілий день! — приказували вже старші коло возів.

Козаки брали свою зброю на плечі, припоясували шаблі, збирали ся громадами коло возів, приймали свої пайки сухарів і сала і ховали в кипені, у торби та за пазухи.

— До окопів! Кождий на своє місце! — роздавав ся знову приказ, але вже і без приказу кождий відходив у свою сторону.

— Що! ти також ідеш? спитав ся Семен Ярошенко у свого сина, що оглядав євій самопал та гаманець з кулями.

— Іду! — відповів Микула рішучо.

— Нехай іде! — порадив кобзар, не встаючи із місця. — З лежі не буде одежі; там в окопах розвідає ся не одно.

— Ви тут, батьку, оставайте ся. Щоб я знав, де вас потім шукати.

— Боже, помагай тобі! — сказав і батько по хвилині. — Іди!

Микула глянув за Дністер.

— Се хто там може бути за Дністром?

— А хтож би? — відповів Яцко Муха, що саме надійшов із свого леговища і почув питанє Микули. — Татари перейшли Дністер і розпускають загони по Поділю. Ходи, Микуло, до роботи; годї дармувати!

Пійшли. В окопах уже було їх товариство, що не розлучало ся ніколи: Череватий, Безушко, Голота, Таран і Пугач. Голота затирав руки, бо змерз: «семилатна сермяга» справді не могла його загірїти.

В найблизшім сусідстві сего гуртка вела ся жива якась розмова. Тут був гість, що утік від Турків. Він ось тільки вискочив із мраки, як чорт, — вартовий трохи не привитав його

остала з днем 31. грудня 1904. готівка в квоті	7.666-25 „
Готівку сю ульковано на: 1) книжочку вкладк. Товариств. урядників і святих ч. 211	6.565-19 „
2) книжочку вкладкову Товариства урядників і святих ч. 311	400— „
3) книжочку вкладк. Народної Торговлі ч. 2.175	216-12 „
4) книжочку уділову Народної Торговлі ч. 1.306	20— „
5) щадницю поштову після витягу рахунку з 31. грудня 1904 ч. 79	128-30 „
6) в підручній касі	336-64 „
разом	<u>7.666-25 „</u>
Зіставивши суму приходів за рік 1904 в квоті	6.851-08 „
з сумою розходів за рік 1904 в квоті	8.181-67 „

отримаємо недобір на квоту 1.330-59 „
Більші датки жертвували на рік Бурси в році 1904 слідує Інституції і Доброді: Бл. п. о. Еразм. Бурчинський 400 К, Консисторія митр. у Львові 824 К, Товариство Краєвий Союз кредитовий 100 К, повітове Тов-о кредитове в Тернополі 50 К, Вп. п. Шмід з Демні 200 К, Каса задаткова в Стрию 100 К, Виділ кравчий 100 К, Товариство „Двістер“ 100 К, Виділ повітовий в Коломиї 50 К, Вп. А. Мишуга Львів 100 К і Виділ Ради повітової в Стрию 100 К.

Всім Добродіям і Інституціям, котрі своїми датками причинили ся до удержання Бурси, надто Товариству „Сокіл“ за безплатне уділюване гімнастики, Вп. д. рови Евгенови Озаркевичови за безінтересовно уділювану поміч лікарську і Вп. Льонгінови Цегельському за виголошені в Бурсі відчити складаю на сім місця іменем Ради Товариства і іменем питомців сердечну подяку і кінчу, що без щирішого заінтересованя ся нашою Бурсою загалу, без видатніших жертв і ся одинока з своїм призначенем руска інституція буде мусіла знидіти, бо фонди єї від 1902. року постійно зменшають ся. З кінцем 1903. року виказалисьо були готівку 11.064.14 К, з кінцем 1903. р. 8.996-83 К а з кінцем 1904 лише 7.666-25. — Потреби Бурси через збільшаюче ся з кожним роком число питомців зростають чим раз більше, а з ними рівномірно рости повинна і жертволюбивість суспільности“.

Над сим справозданям вивязала ся дискусія, в котрій забирали голос пп. Грозик, Оприск, Бачинський, Нагірний, Дидинський, Чума і о. Галант. На жадане п. Грозика вияснив справоздавець додатково, що з квоти 8.181-67 К виданої на удержанє Бурси в році 1904 припадало пересічно на одного питомця 27 К а доплати питомців приносили по 9 К місячно.

Справозданє касиєра Товариства прийняли

шаблюкою, — та в час дав знати, що не ворог, і його прийняли з отвертими руками.

Микула і Муха підійшли до сего гуртка подивити ся, що там таке. По середині гуртка стояв сей гість — чоловік може сорока років — і поясняв зібраним, що він не Турок.

— Ні, братчики, я не Турок! Я Іван Полтавець, що ходив із Сагайдачним ще під Кафу. У лестрі я записаний, поспитайте! Під Кафою мене ранили, схопили — таки з моря витягли — шіснацять літ пробув я між Татарами, потурчив ся, побісурменив ся, бо инакше був би погиб. А тепер прийшов я до вас умирати! Во імя Отця і Сина і св. Духа! нехай я знова перехресну ся по християнськи... Я був пушкарем у Турків і Бог поміг утіти до вас.

— Приносиш які новини? — спитав його Муха, що протис ся ближше у гурток.

— Вчора завдали ви великого чюсу Туркам. Тисячі лягло їх. Але сьогодні стережіть ся! Сто пушок стоїть против козацького обозу — цілу ніч робили копні на пушки — оттуди поїдуть на вас на козаків. Вони недалеко, присунули ся вночі — от нехай тільки туман уступить ся, побачите. Я робив коло такого коша. Серце мені краяло ся. Тут ви так близько!... Досьвіта у мраку відійшов і щез. Бог поміг, не помітили, слава Тобі, Господи.

— Поведіть його до Дорошенка з сією но-

Збори до відомости, почім п. Пак в імени комісій контрольної відчитав письменно і власноручно членами тої комісії підписане справозданє: «Дня 25. лютого 1905 провірено і одобрено всі рахунки Товариства і найдено розділ готівки з кінцем року згідним з фактичним станом. За комісією контрольною: Іван Сполітакевич в. р. Осип Максимович в. р.» і поставив внесенє на уділенє Раді Товариства абсолюторії. Загальні збори внесенє то одногосно прийняли, почім приступлено до вибору 10 членів Ради Товариства на рік 1905.

Вибрані зістали:

1. Бачинський Іван, пенс. ц. і к. капітан і касиєр «Двістра».
2. Грозик Григорій, директор Товариства кредитового урядників і святих членів.
3. о. Мохнацкий Стефан, катехит школи Св. Автоїя.
4. Нагірний Василь, архітект і директор Народної Торговлі.
5. Оприск Антін, майстер столярський.
6. Павлишак Михайло, майстер столярський і радний м. Львова.
7. Пашак Онуфрей, друкар.
8. Ференцевич Софрон, майстер кравецкий.
9. Чміль Михайло, майстер бляхарський.
10. Чума Василь, урядник Двістра.

Головою Товариства вибрано поновно п. Василя Нагірного. До комісії контрольної вибрано п. Володимира Дидинського інженєра, п. Івана Сполітакевича і п. Осипа Максимовича.

Важніших внесенє було два, а то: щоби знизити членські вкладки на 2 К річно і щоби обнизити кошти удержання Бурси через харчованє питомців дешевішими потравами, однак оба ті внесенє упали, бо загальні збори по переведеній над ними дискусії прийшли до переконаня, що з причини нечуваної у Львові дорожнї не дадуть ся обнизити кошти удержаня, а вкладки членські полишено і на дальше в висоті 4 К річно.

На тім наради закінчено і голова Бурси п. Василь Нагірний висказуючи жаль, що на 13 питомців учеників школи промислової помимо до трох свідоцтв не одержав жаден стипендії і що богато Рад повітових в східній части краю не причинили ся ні одним сотяком до удержаня Бурси, закрав збори.

Політичний перегляд.

Зїзд австрійського і італійського міністрів заграничних справ гр. Голуховського і Тіттоніого має відбутися в сім тижни в Венеції. Італійські дневники в обємистих статях витають сей зїзд і добачують в нїм признаку знатної поправки взаїмних австро-італійських відносин. «Вїзита гр. Голуховського —

више Messagero — є актом великої куртоазії супротив Італії і особлившого признаня для Тіттоніого, який наші дипломатичні відносини зумів довести до цілковитого порозуміня». В наш святлий поведілок приїде до Венеції цісар Вільгельм і прийме у себе на послуханю гр. Голуховського і італійського міністра заграничних справ Тіттоніого. Управа міста порішила звелічати побут цісарского гостя ілюмінацією і серенадою на площі св. Марка.

Подорож цісарів по Середземнім морю треває дальше, але вже стратила зовсім всяку політичну цїху. Яхт «Гогенцолерн» з цісарем Вільгельмом і цісарскою родиною прибув вчєра в полудне до Палермо. Англійський король з родиною в неділю вночі виїхали з Філіпівель до Сардинії і Корсики, а 28. с. м. висядуть на сушу в Марсїлії.

На Креті збула ся тамтого тижня важна подія. Ото тамошна палата послів ухвалила одногосно прилученє Крети до Греції і зложила відтак присягу на імя грецкого короля. Жителі Крети, очевидно самі Греки, по установленю комісаря в особі кн. Юрія домагали ся дальшого розширеня дотеперішної самоуправи і впорядкованя та поліпшеня своїх фінансових відносин. Кн. Юрій ще торік робив в сім напрямі заходи, котрі однак повістали без успіху. На своє пропамятне письмо до держав, котрі взяли були Крету в свою опіку і котрі на ній удержують своє войско, як Австрія, Росія, Англія, Франція і Італія, одержав він аж недавно відповідь, мабуть аж тоді, коли загрозив своїм уступленєм. Але вже перед тим була чутка про якісь непокої на Креті, наслідком котрих наступили були численні арештованя. Здає ся, що відмовна відповідь держав спонукала Кретивців до рішучого кроку; они почали скликувати віча, на котрих вже обговорювано справу прилученя острова до Греції. Недавно тому відбуло ся одно таке віче в Кандії, в котрім взяло участь 4.000 людей, а на котрім виступив знову звисний з давніших часів дуже впливовий крегійський політик і зручний агітатор доктор медицини Сфакіянакіс. Рівночасно відбували ся такі самі віча і в многих сторонах на провінції, а нема сумніву, що то Сфакіянакіс дав до них почин. Войска загр. держав старали ся перешкодити тому рухови і мало що не приходило до кровавої бійки. В однім місці хотіли навіть Кретивці відбити арештованих і аж відділ італійського войска освободив Французів, що вели арештованих до Кандії. В Ретимні російське войско — як кажуть, на жаданє кн. Юрія — не допустило до віча. Чи кн. Юрій дійсно противив ся тому рухови, чи грав лиш комедию — се годі вже нині осудити, досить, що остаточне збори послів ухвалили резолюцію, жадаючу прилученя Крети до Греції, а велід за тим зложили присягу на імя грецкого короля і на грецку конституцію. Сей факт не остане без впливу і

виною! — сказав Муха. — Він уже дасть гетманови знати.

І справді один з козаків зараз повів Полтавця до полковника.

— А не знаєте ви, де ясир? — спитав його мимоходом Микула.

— Ясир? Ясир з правого крила Турків, не далеко їх обозу...

— Богато там людей?

— О! вже є тисячі! Наловили вже по дорозі і з Поділя зігнали.

— Ходім! — уїмнув козак і обидва пішли.

— Сто пушок! — згадав Муха, вертаючи з Микулою до свого гуртка. — А в нас тільки двацять вісім. Копаїмо, товариші, печі глибше, а то засипле нас оловяний град. І подайте сю новину далі оконами. Сто пушок на нас вимірили!

Козаки зараз кинули ся до роботи. У рові перед окопом можна було сидіти, але зверху могла на голову впасти куля. На окопі перед громадкою, до котрої пристав Микула, стояв віз, засипаний землею. Надломаний дшпель з воза лежав у рові. Козаки тепер підкопали ся під сей віз, викидуючи землю поза окоп, так що їм можна було стояти на колінках під возом і вивирати на поле малими віконцями між дном воза а землею. У ті віконця покладали гаківниці і самопали. Коло збруї кожний поклав свою по-

рошницю, гамавець з кулями, клоче, кій до набиваня, — усе, щоби було під рукою. Така робота йшла по всіх козацьких окопах; усі знали, що сегоднішній день буде дуже тяжкий.

На дворі ставало щораз ясїйше. Мрака піднімала ся у гору, хоч сонця ще не було видно. Товариші Микули уже сиділи у «печак» і заїдали сухарі з салом. Вийняв Микула і свій сніданок. Череватий поправляв свої постолі, бо онуча вилазила з одного.

— Сегодня мушу з якогось Турка здерти постолі, бо ось мої вже їсти просять, рот роззявляють.

— А я мушу вбрати ся, — промовив Голота — я вночі так змерз, не дай Боже! кожущини нема...

— А деж ти дів ті шати, що на Татарині здобув? — спитав ся Безушко, відновлюючи давний жарт.

— Е! вже давно в шинкарки.

— Мабуть і кварта горівки не дала за ті шати?

Голота не відповів нічого.

— Чуєте братчики, озвав ся Микула — коли-б так сегодня ми випали в поле, хто з вас піїде зі мною в той бік, де ясир? Я вам сего не забуду; усе добро, що маю, дам вам.

— Яке там у тебе добро? — закнив собі Муха. — Коли піїдем, то і так піїдем. Тільки-ж

на болгарско-турецкі відносини. Князь Фердинанд болгарський так само їздив по європейських дворах, щоби міг прийняти корону болгарського короля і тим чином усунути всяку загрозу Болгарії від Туреччини. Примір Крети, що скорше дійде ся до цілі рішучою акцією народа, чим дипломатичними представленнями найвисших одиниць — готов і Богарию пхнути до рішучого кроку. А тоді не тяжко о воєнну пожогу на Балкані.

З російсько-япійської війни нема жадних нових вістей, крім хіба тої, що адм. Рождественський зі своєю флотою вже виїхав з Камранського заливу, правцюючи на північ. Дальший слід за ним загинув. З Камран доносять, що російська армада числила 52 кораблів разом з транспортівцями. Рождественський мав захорувати на дезинтерію і мав схорований вигляд, але офіцери і залога мають до него довіру і як найліпшу бодрість.

В Камран було чути канонаду на мори по виїзді російської флоти, однак припускають, що се були тільки мачеври, які Рождественський часто заряджує для повіреної собі флоти.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Артемона; римо-кат.: Кліта і Маркіла. — В четвер: руско-кат.: Страст. Четв., Март.; римо-кат.: Перегріна.

— **З Тов-а ім. Котляревського.** Артистична секція з причин від неї незалежних рішила ся відступити від наміру виставлення другої нагородженої драми «Ілько Пащак» на великій сцені міського театру, а натомість порозуміла ся з віділом тов-а «Гвізда» що до придбання нової декорації з видом на Чорногорю. Премієра вистави назначена на Томину неділю дня 7. мая с. р. Проби відбувають ся, мимо святочних ферій, з цілою щільністю, а жива акція і сильні, потрясаючі сцени сеї гуцульської драми вже тепер віщують штучі поведжене.

— **Великий раут у Львові** в салях «Народного Дому» устроює в суботу дня 20. мая с. р. комітет рускої «Ваканційної оселі». Крім добрих точок концертних вийдуть в програму рауту товариські забави, фантова льотерія, танці і т. ин. Фанти просять ся складати в сторожа «Рускої Бесіди» (Ринок 10). Буфет, під зарядом комітету, зложить наші пані дорогою полумислів, аби тим способом причинити ся до збільшення доходу з рауту на таку благородну ціль, як ваканційні оселі.

— **Школа ім. Грушевського в Києві.** «Київ. Откл.» доносять в останнім (98 ч.), що професор львівського університету М. Грушевський прислав на руки міського голову писемь в справі основання в Києві народної школи імени свого батька С. Грушевського. Між иншими доносить проф. Грушевський, що по ареаізованю купонів вартісних паперів, яких половину его пок. батько (професор київської духовної семінарії) в устнім завіщанню призначив на будову народної школи, весь капі-

нам не дорога в яєвр; тим з лівого крила зручнійше.

— Яєвр відбивати треба б окремо, по-ночи, або як, а не тепер.

— Він уже думає про свою жінку, так як наш Таран про свою дівчину — вік Безушко.

Микула замовк, але старий Пугач, що мовчки набивав тимчасом свою люльку, узяв його в оборону і сказав коротко: — Я пійду з тобою.

— І я! — додав Таран, наймолодший у гурті.

— А що? не казав я? — почав знову Безушко. — І тому і сему жінота в голові.

— Стривай, товаришу! — відповів Пугач поважно. — Ти сего не розумієш. Жінки ти не мав, діток не мав, живеш оттак собі! А я дома жінку і діти покинув, двох синів, як соколів, — колись козаки будуть.

— Воно то так — сказав задумано Муха і урвав.

(Дальше буде).

тал виносить 200.000 рублів. Половину тої суми, с. е. 100.000 рублів, хоче проф. Грушевський зложити на названу ціль і запитує міського голову про місце, де мала би стати школа і бажає обговорити справу научно-виховуючої організації в тій школі. Поки що задля низького курсу вартісних паперів оставших по пок. С. Грушевським реалізація їх не оплатить ся, але є надія, що заки покінчать ся передступні переговори з управою міста Києва, курс тих паперів піднесе ся. Писемь проф. Грушевського передано до поладнання київській шкільній комісії.

— **З львівського університету.** В останнім зимовім півроці було на львівськ. університеті 2933 (2569) слухачів (в скобках подані числа відносять ся до попереднього півроку, а наводимо їх для порівняня). На богословськ. виділі було: 414 (398) слухачів, між ними 328 (317) звичайних, 85 (81) надзвичайних, а 1 (0) госпітант. На правничім виділі: 1418 (124) слухачів, між ними 1389 (1227) звич., 28 (18) надзвич. і 1 (0) госпітантка. На лікарськ. виділі: 113 (83) слухачів, між ними 95 (69) звичайних слухачів, 10 (11) звич. слухачок і 8 (3) надзв. слухачів. На філософськ. виділі: 988 (842) слухачів, між ними 732 (649) звич., а 35 (47) надзв. слухачів, 34 (23) звич. а 118 (93) надзв. слухачок, 11 (5) госпітанток, 32 (25) слухачів і 1 (0) слухачка фармації. Після віроісповіданя було: 812 (784) греко-католиків, 1465 (1269) римо-кат., 15 (12) вірм. кат., 1018 (485) мойсеєвого ісл., 13 (1) евангеліків, 4 (0) гр.-оріент., 3 (0) инших віроісповідань і 3 (5) безвіроісповідних. Що до народности признало ся до: Русинів 792 (764) [на богословськ. виділі 300 (305), на правничім виділі 278 (244), на медицині 12 (5), на філософії 202 (224)], Поляків 2116 (1682), Чехів 2 (3), Словак 1 (0), Серб 1 (0), Німців 12 (10), Румунів 2 (0), Мадярів 6 (2), без народности 6 (0). З загального числа слухачів було 2767 родом з Галичини, 24 з Буковини, 80 з російської держави, 18 з Німеччини, а прочі з инших країв. Ціле чесне платило 1580 (1390) слухачів, половину 410 (296), а увільнених від чесного буха 913 (883) слухачів.

— **Іменованя і перенесеня.** Намісник надав повітовим секретарям Жигм. Жукевичови і Кар. Солярикови ад персонам ІХ кл. ранги державних урядників. Президія кр. дирекції скарбу іменовала рах. офіціалів: Петра Цомаєра, Каєт. Бєганського і Волод. Кульчицького, рахунковими ревідентами в ІХ кл. ранги; рах. асистентів: Макс. Лявтербаха, Ів. Сенкевича, Стан. Мусіла і Ів. Врубля, рах. офіціалами в Х кл. ранги; рах. практикантів: Волод. Геровського, Стан. Мусона, Льва Кухарського, Вол. Сабуду і Оск. Зігельбава, рах. асистентами в ХІ кл. ранги. — Держ. надпрокуратор у Львові іменовує вахмайстра кр. команди жандармерії ч. 5, Филипа Пулика в Яслі, інспектором в'язничої сторожи в муж. карнім заведеню у Львові в ХІ кл. ранги. — Львівський вищий суд крайвий у Львові переніс ст. канц. офіціалів: К. Будзину з Кошичина до Тернополя і П. Теодоровича з Тернополя до Львова; іменовує М. Цеглецкого в Золочеві стар. канц. офіціалом в Дрогобичі, Мих. Гіліцького в Коломиї стар. канц. офіціалом в Кошичині і Т. Герцога в Городку ведучим ґрунтові книги в Золочеві.

— **Музичний конкурс і стипендії для членів «Львівського Бояна».** Виділ «Львівського Бояна» ухвалив на засіданю своїм з 12. н. ст. цвітня, розписати конкурс на музично-вокальні твори з речинцем до 30. вересня включно 1905. р. Твори ті мусять бути ориґінальні. Можуть се бути хорі мужескі або мішані, з супроводом оркестри, фортепяну або а сарелла; пісні сольові, дуєти або терцети відповідно аранжовані. Перша премія виносить 150 К, друга 80, третя 70, четверта 50 К. Надсилати конкурсні твори треба на адресу голови «Львівського Бояна», шк. радника проф. Анатоля Вахнянина (Львів ул. Вірменська, ч. 2) в коверті під шифрою з долученем імени, прізвища і місця побуту композитора в окремішій опечатаній коверті. Склад комісії жюрів буде оповіщений пізнійше. Преміювати твори остануть ся власністю «Львівського Бояна». На сім засіданю порішив також виділ «Львівського Бояна» визначити з фондів товариства чотири стипендії в загальній сумі 400 К для тих членів «Львівського Бояна», що посідають відповідний голосовий матеріал, схотіли би у «Висшій музичній Інституті» побирати науку сольового співу. Кандидати зволють внести подане до виділу «Львівського Бояна» на адресу голови Товариства, а відтак явити ся лично 7. мая в «Висшій музичній Інституті» о 12. годині в полудне по потрібні інструкції. — За Виділ «Львівського Бояна»: *Анатоль Вахнянин*, голова товариства. *Дембурский*, секретар.

— **З перемиської епархії.** О. Іван Пастернак, парох в Ваповичах і Николай Ясеницкий, парох в Попелях, іменовані шкільними ординар. комісарами до надзору науки релігії в народних школах, дрогобицького деканату, на місце увільнених на власне зголошене шк. комісарів о. Тадея Скородинського, пароха в Трускавці і о. Ромуальда Коростеньського, пароха в Бориславі. Містодека-

ном олесницьким іменованій о. Константин Павловский, парох в Сухій Воли. — О. Мокій Василевич новопоставлений пресвітер, дістав сотрудництво в Улазові, олесницького деканату. О. Евстахій Михальчук, сотрудник в Торках, сокальського деканата, поставлений управляючим сотрудником тамже. О. Северин Метеля, парох в Люблинці, дістав крилошанські відзнаки. О. Володимир Левицкий, дотеперішний завідатель жутокотинського деканата, іменованій дійсним деканом. До інституції на парохію Ляшки гостинні, мостиського деканата, завізваний о. Йосиф Тихович. Правительство продовжило дотацію з реліг. фонду на дальший оден рік для сотрудників в Чирній, в Поздзячі і в Боляновичах.

Всячина.

— **Стан засівів в Австрії.** Міністерство рільництва видало звіт зі стану засівів в Австрії з половини цвітня с. р., в яким стверджує, що минувша зима була нормальна. Острішні морози, появили ся коло Нового року, цочім упав сніг але не на довго. Наслідком сего в многих околицях лише горішна верства землі натягнула вогкості. За те пізнійші опади, головно в другій половині марца, могли глибоше всякнути в землю і поправити стан засівів. В початках цвітня задля приморозків і снігу не можна було обрабляти рілю. Шкоди через се не було великої. Від 10. цвітня настало кілька теплих і сонічних днів, що вплинуло на розвій засівів. Але потім знова зменшила ся теплота. Загалом озимина виглядає добре з виімкою деяких околиць.

— **Батько американської воєнної маринарки.** По шістьлітніх заходах посол Спол. Держав в Парижі віднайшов на давнім запечатанім цмнтарі протестантськ. в Парижі гріб творця американської воєнної маринарки, командора Павла Жюнеса. Жюне був родом Шкот і був капітаном торговельного корабля, коли вибухла в Спол. Державах війна о самостійність. Він предложив свої услуги американському правительству і став прийнятий в ранзі поручника до нествуючої ще тоді воєнної флоти Спол. Держав. Жюне узброїв сейчас свій торговельний корабель в гармати і нападав на англійські кораблі, які крутили ся при берегах Америки. Небавом іменовано его капітаном і передано під его власть бриг з 20 гарматами. Жюне поїхав з ним до Англії і дав ся в знаки прибережним містам. Підчас тої виправи захопив англійське судно з 22 пушками, затопив великий корабель «Серапис» і забрав до неволі 800 Англійців. Коли тим способом придбав собі славу проворного вождя, американське правительство в порозуміню з французским передало ему команду над злученою американсько-французкою флотою і зробило его командором, с. е. тільки що адміралом. По укінченій війні цариця Катерина II поклікала его до служби в російській флоті в ранзі контр-адмірала. Задля незгоди з Потемкіном і кн. Насавским Жюне мусів по році уступити і переніс ся до Парижа. Звідтам старав ся дістати ся до служби в австрійській маринарці, але заходи его перервала смерть в 1792. році. Много французких і англійських писателів брали з его життя тему до своїх повістей, а між иншими славний Олександр Діма.

Наука, штука, література.

— **Рускі виклади на фільолоґічній виділі львівського університету** в літнім півроці 1905 оголосили: проф. М. Грушевський: «З історії східної Європи, ХІ вік» і год. тижнево; «Суспільно-політичні і економічні відносини в українсько-руських землях в ХІV—ХІVІ віках» 2 год. тижн.; «Церковні відносини східної Європи в ХІV—ХV віках» 1 год. тижн. (public); «Історичні вправи» 1 год. тижнево. — Проф. др. К. Студинський: «Граматика церковно-славянської мови з поглядом на руску мову. (Часть II. Деклінація і конюґація)» 2 год. тижн.; «Історія руского письменства від початку ХV в.» 2 год. тижн.; «Літературні вправи» 1 год. тижн. — Проф. др. О. Колесса: «Історія українсько-рускої літератури драматичної ХVІІ—ХVІІІ в. (дальше)»; «Історична граматика українсько-рускої мови (дальше)» 2 год. тижн.; «Практичні вправи в обсягу українсько-руского письменства і мови (для учит. кандидатів)», 1 год. тижн.; «Семінар для укр.-рускої фільолоґії (читане вибраних творів, оцінюване наукови розправ)», 2 год. тижн. (public).

Телеграми

в дня 25. цвітня.

Канеа (на Креті). Посли до кретийского парламенту вибрали комітет з 10 членів, який має нарадити ся з революційним комітетом в Теріссо над дальшим поступованем.

Танґер. Три племена замешкали коло Мо-

гадару в Марокко абунтували ся, а два з них убили своїх начальників.

Тифліс. Залізничний страйк на закавказких шляхах покінчив ся з виїмком Елісаветполю.

Лондон. В многих околицях Великої Британії дало ся вчера чути сильне землетрясенє але шкоди не зробило ніякої.

Петербург. Пет. агенция телегр. стверджує, що адм. Рождественський сам перестерігав міжнародні приписи що до неутралности і без нічєї понуки вплив з залуви Камран.

— До милосерних сердець. (Відозва). В лютім с. р. помер в Коломиї емеритований учитель Петро Яцевюк. По майже 30 літах служби помер в крайній нужді полишаючи на такуж саму долю жінку і четверо незаосмотрених дітей. На похорон покійника зложились Коломийяни а між иншими і коломийска філія «Руского Товариства педагогічного» жертвувала 10 К. Той факт, порушений в 8 числі «Проміня», спонукав учительство зі школи в Туринці до надіслання на наші руки суми 4 К для оставшої по покійнику родини. Нам ніяково було — знаючи крайню невідрадні матеріальні відносини галицького учительства — першим заініціювати складку на підмогу нещасній родині; однак в виду того, що учительство саме дало до того гарний почин — ми отсею дорогою звертаємось до милосерних сердець наших Вп. Товаришів, Товаришок і Приятелів з уклінною просьбою о ласкаве надісланє датків на наші руки, щоби бодай сяк-так за помочи родину нашого нещасного товариша. Викази жертв оголоسیمо у всіх часописях, котрі помістять сю відозву. — Редакция «Проміня» в Вашківцях п. Ч. на Буковині.

Оповідненє.

Загальні збори Повітового Товариства кредитового, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові відбудуть ся дня 18. н. ст. мая 1905 в локалі Товариства «Просвіта» у Львові (Ринок ч. 10, I поверх) о годині 5. по полудни з отсим предметом нарад:

- 1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів.
 - 2) Замкненє рахункове за рік 1904 і біланс мастковий.
 - 3) Поділ чистого зиску.
 - 4) Вибір двох членів Ради Надзираючої на місце уступаючих: д-ра Костя Левицького і Василя Короля.
 - 5) Внески та інтерпеляції членів.
- За легітимацию служить книжочка уділова Товариства.
- З Ради Надзираючої Повітового Товариства кредитового, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові.
24. цвѣтня 1905.

Др. Кость Левицький,
председатель. (1—3) Винницький,
за секретаря.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. мая 1905.
Нова сензаційна
програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна небути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льюжі і рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської Лаварні.

„Тревоги автора і видавника“
гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

За певну і добру льокацію
поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку красового
- 4% позичку красеву
- 4% облигації пропінацийні і всіякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Ілкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Ілкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/6—3/8 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/6—3/8 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:45	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвеніма
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновця, Делятина, Заліщик, Новоселці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белзи, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:30	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посп. Ілкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишніці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Рималова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Ілкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцманя, Новоселці (через Жучку, Вишніці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 15/6—3/8 вкл.), Сколього (1/6—3/8 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15/6—3/8 вкл.), Сколього (1/6—3/8 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзи, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:50	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івани пустого, Скали, Копичинець	6:25	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карлсбурга, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвеніма	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:50	з Ілкан, Жидачева, Новоселці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Ілкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 15/6—3/8 вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуща	10:45	до Веремішля (1/6—3/8 вкл.), Хирова, Н. Загіра
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Осьвеніма, Хирова	10:42	до Ілкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івани пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Ілкан, Яс, Царгород, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Ілкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/6—3/8 вкл.), Сучави, Кіцманя
	на дворець „Підзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвеніма
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Підзамче“
2:45	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івани пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
	ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятина, Грималова

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:03 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:15, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 3/8 вкл.), 10:40 вечером (від 15/6 до 31/8 вкл. в неділі і сьвята).
зі Шчирця 9:31 вечер. (16 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/6 до 11/9 вкл. що неділі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рижить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні годни від 6. вечер до 5:55 рано об'єдено рамками. — В місті продає білети звичайні агенция часописий Н. Ст. Соколовского пассаж Гасманя 9, від 7. рано до 8. вечером. — Угоро інформаційна ц. к. залізнич. державних (ул. Красіцких ч. 5) уділяє повненє в справах залізнич. продаж білети нського рода і розкладу їзди, в годнях урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

пріймає вкладки до опроцентовани на 4 прц. і оплачує за вкладників податок рентовий; для ошадженя коштів посліди можна прислати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кождий, навіть і нечлен; на жадає звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє «Джістер» своїм членам на 6 прц. сїлату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купню більших обшїрів треба звертати ся за позичками до «Джістера».

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в «Джістрі».

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивиденд від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів «Джістер» на церкви, бурса, школа і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. «Джістер» 31/12 1904

Вкладки:	1,783,673 К.
Удїли членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і ви.:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169,456 К.
На рах. біжучим:	81,938 К.